

РЕШЕНИЕ

№ 5948

гр. София, 21.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска
Ванина Колева**

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8195** по описа за **2021** година докладвано от съдия Радина Карамфилова-Десподска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от С. Д. М., ЕГН [ЕГН], срещу Решение от 05.07.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 3519/2021 г. на Софийския районен съд, НО, 3-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 42-0002620 от 14.12.2020 г., издадено от директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация” (РД „АА“) - С. при Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация” (ИА „АА”), с което на касатора е наложена глоба в размер на 2000 лв. за нарушение на чл. 58, ал. 2, т. 4 от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. на Министерство на транспорта и съобщенията (Наредба № 11).

С жалбата се излагат твърдения, че обжалваното съдебно решение е необосновано, незаконосъобразно и неправилно с мотиви, че съдът не е кредитирал всички относими към случая доказателства и обстоятелства, също не са обсъдени доводите за допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на НП, водещи до отмяната му. Сочат се нарушения на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. На първо място, се сочи липса на посочване на нарушената законова разпоредба в текста на АУАН, съответно липса на идентичност между последния и НП. Твърди се, че за касатора не става ясно коя е нарушената разпоредба и от съдържанието на НП, както и на какво основание е

приложена санкционната норма на Закона за автомобилните превози и коя е конкретната хипотеза. Излагат се още доводи относно характера на удостоверението за професионална компетентност и по специално, че същото замества картата на водача до нейното издаване. Претендира, че в случая нарушението е маловажно, тъй като от него не са произтекли вреди, поради което е следвало административнонаказващият орган (АНО) да приложи чл. 28 от ЗАНН. Моли за отмяна на съдебното решение и потвърденото с него НП.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не изпраща представител, поддържа жалбата чрез депозирано писмено становище.

Ответникът по делото не изпраща представител в съдебно заседание, не изразява становище по жалбата.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба и счита, че следва да бъде оставено в сила решението на СРС.

Административен съд София – град, XXII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, считано от датата на получаване на препис от обжалвания съдебен акт, която се установява от представена по делото товарителница с отразени получател и дата на получаване – 29.07.2021 г. Жалбата е подадена от надлежна страна и срещу подлежащ на касационна проверка акт. Поради изложеното същата се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

При извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира обжалваното съдебно решение за валидно и правилно.

С обжалваното съдебно решение районният съд е потвърдил НП 42-0002620 от 14.12.2020 г., издадено от директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация” (РД „АА“) - С. при Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация” (ИА „АА”), с което на касатора е наложена глоба в размер на 2000 лв. за нарушение на чл. 58, ал. 2, т. 4 от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. на Министерство на транспорта и съобщенията. За да постанови този резултат, съдът е установил фактическата обстановка по случая, след като е събрал и оценил събраните писмени доказателства и гласни доказателствени средства, както следва:

На 25.11.2020 г., около 15:50 ч. в [населено място], на [улица], на 200м. след пътен възел с [улица], с посока на движение[жк], като водач на съчленено превозно средство в състав от товарен автомобил и прикачено полуремарке, касаторът С. М. извършвал международен превоз на товари, видно от СМР товарителница по направление Р.Турция - Кралство Великобритания. При извършена проверка на място по същото време от служители на РД „АА“ – С. било констатирано, че водачът не притежава валидна карта за квалификация по смисъла на чл.7б, ал. 1 от Закона за автомобилните превози (ЗАвтПр) - нарушение на чл.58, ал.1, т.4 от Наредба №11/31.10.2002г. на МТС. За това нарушение му бил съставен АУАН Серия А-2020 № 283946 от 25.11.2020 г. от К. К. - инспектор към РД „АА“ – С., предявен на М., който

го подписал без възражения. В акта е посочено описание на фактичката обстановка и правната квалификация на нарушението – по „чл. 58, ал., т. 4 от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. на МТ“. Въз основа на този акт е издадено НП, с което касаторът е санкциониран за нарушение по „чл. 58, ал. 1, т. 4 от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. на МТС“.

За да постанови горепосочения резултат, районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи при спазване на процесуалните правила, включително регламентирани в чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, като непълнотата на правната квалификация на нарушението в акта е преодоляна с издаденото от компетентен орган НП съгласно чл. 53, ал. 2 от ЗАНН. Приел е, че не са налице смекчаващи вината обстоятелства, поради което нарушението не е маловажно.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Решението е правилно и законосъобразно, съответно на материалния закон и постановено без допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Не са налице наведените в жалбата касационни основания.

Изводите на първоинстанционния съд за доказаност на нарушението и за липса на процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство кореспондират на установената правилно фактическа обстановка и се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция. Във връзка с посочените в жалбата касационни основания настоящият състав намира, че не е налице процесуално нарушение касателно непълнотата на правната квалификация на нарушението, посочена в АУАН. Съгласно нормата на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН „наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина“. Следователно, посочената нередовност в акта е санирана с правилното посочване на нарушената законова разпоредба в НП, като за това не се изисква изрично позоваване на административнонаказващия орган. Липсва неяснота в НП относно това какъв превоз е извършвал касаторът – изрично е записано, че е управлявал товарен автомобил с посочена марка, модел, рег. №, както и че е извършвал международен превоз на товари.

Съгласно чл. 76, ал. 1 от ЗавП „лицензираните превозвачи, лицата по чл. 24е и лицата, извършващи превози за собствена сметка, осъществяват превози на пътници и товари с моторни превозни средства от категории М2, М3, N2, N3 и с водачи, които отговарят на изискването за квалификация на водача и притежават карта за квалификация на водача за съответната категория или сертификат за водач на моторно превозно средство за обществен превоз на товари по шосе. За съответствие с изискването за квалификация на водача министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или упълномощени от него длъжностни лица издават карта за квалификация на водача със срок на валидност 5 години“. От приложените с административнонаказателната преписка доказателства се установява по несъмнен начин, че С. М. не е притежавал валидна карта за квалификация като водач. Видно от представено по делото копие на карта за квалификация на л.14 от първоинстанционното дело, същата е с валидност от 26.11.2015 г. до 11.11.2020 г. От друга страна, видно от копие на карта за квалификация на л. 19, същата е с валидност от 02.12.2020 г. до 06.11.2025 г. Следователно, за периода от 12.11.2020 г. до 01.12.2020 г. М. не е разполагал с валидна карта за квалификация на водач.

Нарушението е извършено и констатирано от контролните органи на 25.11.2020 г., тоест в посочения период, за който липсва валидна карта. С оглед на това настоящата инстанция намира нарушението за безспорно доказано от обективна страна. Изложените доводи относно заместващия картата характер на удостоверението за професионална компетентност не се споделят от настоящия състав. По аргумент от чл. 7б, ал. 6 от ЗАвтПр, съгласно който „карта за квалификация на водач се издава на лица, притежаващи удостоверение за професионална компетентност, удостоверяващо начална квалификация или периодично обучение по смисъла на ал. 7 и 8“, наличието на удостоверение е условие за издаване на карта за квалификация, а не заместващ я документ. Това е така, тъй като картата за квалификация на водача се издава в утвърден образец и е доказателство за професионалната компетентност на водача, без да е необходимо представянето на други документи или наличието на превод при извършване на международен превоз, какъвто е настоящият случай. От друга страна, от представеното по делото копие на удостоверение за професионална компетентност на л. 18 се установява, че същото е с валидност до 08.11.2020 г., друго такова не е представено по делото. С оглед на това остават голословни твърденията на касатора, че към датата на нарушението е преминал периодично обучение с оглед разпоредбата на чл. 7б, ал. 8 от ЗАвтПр, за което притежава удостоверение.

На следващо място, относно доводите, касаещи приложимата санкционна разпоредба, следва да бъде отбелязано, че няма основание да бъде приложен в случая Закона за движението по пътищата. Той урежда обществените отношения по управление на превозни средства и правилата за движение на всички участници в движението. Законът за автомобилните превози, от друга страна, е специален и има за предмет специфичните изисквания относно превоза на пътници и товари, отнасящи се до лицата, които извършват по занятие тази дейност и притежават специална квалификация за това, надграждаща общите изисквания за правоспособност за управление на МПС от съответната категория по ЗДвП. Всичко това води до единствено възможния извод, че в случая санкция за нарушение на ЗАвтПр следва да се наложи по специалните разпоредби от същия закон. Съгласно чл. 93, ал. 1 от ЗАвтПр, поместен в Глава Осма „Административнонаказателни разпоредби“, водач на моторно превозно средство, който извършва обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници и товари без издадено за моторното превозно средство удостоверение за обществен превоз на пътници или товари, заверено копие на лиценз на Общността, разрешение, документ за регистрация или други документи, които се изискват от регламент на европейските институции, от този закон и от подзаконовите нормативни актове по прилагането му, се наказва с глоба в размер на 2000 лв. при първо нарушение. Наказанието е посочено в закона в абсолютен размер и не подлежи на индивидуализация.

Относно възраженията за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, настоящият съдебен състав споделя становището на районния съд, че процесното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от типичните нарушения от същия вид. Не са налице такива значителни или многобройни смекчаващи обстоятелства, които да водят до обратния извод. Изискването за притежаване на валидна карта за квалификация на водача е гаранция за осигуряване на безопасно извършване на дейността по обществен превоз, която е със завишен риск за засягане на права на други лица, поради което не може да се приеме за „формалност“, както се сочи в жалбата.

Следователно не са налице посочените в жалбата касационни основания, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София град, XXII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 05.07.2021 г., постановено по НАХД № 3519/2021 г. от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 3-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.